

Jednokondygnacyjny budynek, zaprojektowany na planie prostokąta, jest prosty w budowie i użytkowaniu. Może być wykonany w różnych wersjach: z materiałów ceramicznych i elementów wylewanych na mokro, także z zastosowaniem elementów stalowych i drewnianych. Podstawowym materiałem elewacyjnym są odpowiednio zabezpieczone deski mocowane na łańcach. Drewno pozyskane z lokalnych zasobów użyte do wykonania mieszkalnej "skrzynki" oraz możliwość wykonania osłony gruntem nasypem krótszych boków budynku powoduje, że wpisuje się on zarówno w krajobraz naturalny i architekturę budynków gospodarczych.

Duże okienne z desek zasłaniają również przeszklenia, zabezpieczając je przed niszczącymi czynnikami zewnętrznymi na czas nieużywania budynku. Pozwala to stworzyć jednolite elewacje, wpasowujące się w każde naturalne otoczenie, niezależnie od regionu. Fragmenty okładziny z desek, odpowiednio skonstruowane, mogą również pełnić funkcję rozkładanych tarasów.

Dom w swym rzucie nawiązuje do planu archetypicznej stodoły z wyekspozowaną częścią centralną mieszczącą pokój dzienny z kuchnią i jadalnią. Dwa aneksy sypialniane, oraz łazienka i schodzik zostały umieszczone odpowiednio symetrycznie po bokach osi budynku. Duże okna znajdujące się od strony północnej i południowej (lub wschodniej i zachodniej, w zależności od lokalizacji) zapewniają dużo światła i kontakt wnętrza z otoczeniem.

W koncepcji przedstawiono możliwość wkomponowania budynku w otoczenie poprzez częściowe przysypanie go ziemią. Zabieg ten, oprócz walorów estetycznych, poprawia izolację termiczną i poczucie bezpiecznej osłony. Zielony dach przechodzący w zielone oskarpienia sprawi wrażenie zespolenia architektury z naturą, niejako "ukrycie" domu wśród przyrody.

